

**Sentencja**

- 1) *Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

---

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 15 lipca 2019 r. — Camerin/Komisja****(Sprawa T-367/19 R)****(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych — Służba publiczna — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)**

(2019/C 328/68)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Laure Camerin (Bastia, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Casado García Hirschfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid, T.S. Bohr i D. Milanowska, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Żądanie na podstawie art. 278 i 279 TFUE, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wykonania zajęcia świadczeń emerytalnych skarżące i, po drugie, przyjęcia środków tymczasowych zapewniających, by kwoty podlegające zajęciu nie przekroczyły miesięcznej kwoty odpowiadającej zasadniczemu wynagrodzeniu urzędnika na najniższym stopniu w grupie zaszerogowania AST 1.

**Sentencja**

- 1) *Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

---

**Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2019 r. — Landesbank Baden-Württemberg/SRB****(Sprawa T-480/19)**

(2019/C 328/69)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger i K. Rübsamen, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 16 kwietnia 2019 r. na sprawie składek wnoszonych ex ante za 2019 r. na poczet jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2019/10) włącznie z załącznikiem, w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja i załącznik do niej dotyczy składki strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) ze względu na brak dostatecznego uzasadnienia zaskarżonej decyzji
  - Skarżąca podnosi, że pozwana Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nie jest dostatecznie uzasadniona, a załącznik składa się jedynie z zestawu danych liczbowych, które nie pozwalają na ustalenie, choćby w minimalnym zakresie, w jaki sposób i na podstawie jakich założeń pozwana obliczyła składkę skarżącej. Zaskarżona decyzja w żaden sposób nie spełnia zwiększonych wymogów w zakresie uzasadnienia. Naruszenie obowiązku uzasadnienia jest również istotne z uwagi na to, że wpływa na treść zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi: naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w rozumieniu art. 41 ust. 1 i 2 lit. a) karty ze względu na to, że skarżąca nie została wysłuchana
  - Ponadto pozwana Rada naruszyła procesowe prawo podstawowe skarżącej do bycia wysłuchanym, ponieważ przyjęła akt, który miał dla niej niekorzystne skutki prawne bez jej uprzedniego wysłuchania. Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym ma istotne znaczenie, ponieważ uwagi przedstawione przez skarżącą przed wydaniem zaskarżonej decyzji mogły doprowadzić do wydania odmiennej pod względem merytorycznym decyzji w sprawie obliczania składek.
3. Zarzut trzeci: naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 47 ust. 1 karty z powodu braku możliwości poddania zaskarżonej decyzji kontroli
  - Skarżąca podnosi, że pozwana Rada naruszyła przysługujące jej podstawowe prawo do skutecznej ochrony sądowej, ponieważ sądowa kontrola zaskarżonej decyzji jest praktycznie niemożliwa. Ponadto pozwana nie zapewniła, w najszerszym możliwym zakresie, przestrzegania zasady postępowania kontradyktoryjnego tak, aby umożliwić skarżącej zakwestionowanie powodów, na których oparto zaskarżoną decyzję, a tym samym skuteczne wykorzystanie środków obrony.
4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59/UE<sup>(1)</sup>, art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013<sup>(2)</sup>, art. 6 ust. 5 zdanie pierwsze rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2015/63<sup>(3)</sup>, art. 16 i 20 karty oraz zasady proporcjonalności z powodu zastosowania mnożnika dla wskaźnika IPS (instytucjonalnego systemu ochrony)
  - Skarżąca podnosi, że pozwana Rada, naruszając art. 103 ust. 7 lit. h) dyrektywy 2014/59/UE, art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 6 ust. 5 zdanie pierwsze rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2015/63, art. 16 i 20 karty oraz zasadę proporcjonalności, nie zastosowała w pełni w odniesieniu do skarżącej wskaźnika IPS. Efekt ochronny instytucjonalnego systemu ochrony jest kompleksowy i jednakowy dla wszystkich instytucji członkowskich. Zróżnicowane traktowanie instytucji na poziomie wskaźnika IPS jest sprzeczne z systemem i arbitralne. Zaszeregowanie skarżącej do grupy instytucji o najwyższym profilu ryzyka jest również oczywiście nieuzasadnione i arbitralne.

5. Zarzut piąty: naruszenie art. 16 karty oraz zasady proporcjonalności z powodu zastosowania mnożnika korekty o ryzyko
- Skarżąca podnosi ponadto, że pozwana Rada naruszyła jej wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasadę proporcjonalności poprzez obliczenie mnożników korekty o ryzyko, które nie są zgodne z profilem ryzyka skarżącej, który jest wyjątkowo dobry w porównaniu z profilem ryzyka innych instytucji zobowiązanych do opłacania składek. W przypadku skarżącej ryzyko przekształca się w podmiot objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz wykorzystania środków z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) jest bardzo niskie. Uwzględnienie tego prawdopodobieństwa jest właśnie zadaniem mnożnika korekty o ryzyko, który musi odpowiednio odzwierciedlać ryzyko indywidualne.
6. Zarzut szósty: niezgodność z prawem art. 4–7 i 9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz załącznika I do tego rozporządzenia
- Wreszcie skarżąca twierdzi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji również dlatego, że art. 4–7 i 9 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 oraz załącznik I do tego rozporządzenia naruszają zasadę skutecznej ochrony sądowej oraz zasadę pewności prawa. Skarżąca może incydentalnie, na podstawie art. 277 TFUE podnieść, że podstawa prawna zaskarżonej decyzji narusza prawo Unii wyższego szczebla. Artykuł 277 TFUE wyraża ogólną zasadę, zgodnie z którą niezgodność z prawem podstawy upoważnienia ma wpływ na indywidualną decyzję podjętą na jej podstawie w danej sprawie.

- 
- (<sup>1</sup>) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).
- (<sup>2</sup>) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).
- (<sup>3</sup>) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

---

**Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2019 r. — Puma/EUIPO — Gemma Group (Przedstawienie skaczącego zwierzęcia)**

**(Sprawa T-510/19)**

(2019/C 328/70)

Język skargi: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Włochy)

**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO**

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy w postaci przedstawienia skaczącego zwierzęcia) — zgłoszenie nr 11 573 474

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 kwietnia 2019 r. w sprawie R 2057/2018-4